No. 139.

VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag 16. November.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is ƒ 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

De Ministeriële verantwoordelijkheid.

[illegible]

Bij ons vorig art. (*Vliss. Courant* 7 Nov.) beantwoordden wij het *eerste* artikel van het *H. B.*, over het bovenstaande onderwerp, en zeiden toen, dat wij daarin met hetzelve in gevoelen verschilden, dat wij eene *geregtelyke* verantwoordelijkheid der Ministers *onmisbaar* en de enkele verpligting om aan de Staten-Generaal inlichtingen op derzelver vragen, nopens inconstitutionele handelingen, te geven, *onvoldoende* oordeelden, omdat het daarbij altijd onzeker blijft, of er eenig resultaat zal worden verkregen, waar door het aan de Maatschappij berokkende kwaad zal worden hersteld en de geschondene regten der Natie gewroken.

Wij ontmoeten nu in dit *tweede* artikel van het *H. B.* de navolgende stellingen.

Krachtens de tegenwoordige grondwet bestaat er reeds eene aansprakelijkheid der Ministers, maar de Staten-Generaal hebben dezelve niet doen werken: de constitutionele kracht is bij ons blijven slapen.

Wij antwoorden daarop, *vooreerst* dat het Gouvernement, zoo in de boodschap van 11 December 1829, als bij de mededeeling door den Minister van Buitenlandsche Zaken van den 20 Januarij 1831, *het bestaan van het beginsel der Ministeriële verantwoordelykheid in onzen staat* FORMEEL HEEFT ONTKEND; en dus het verlangen, dat dit beginsel in de nieuwe grondwet duidelijk en bepaald worde vastgesteld en omschreven, tevens een verlangen [illegible], dat het Gouvernement voortaan het bestaan van het beginsel dier verantwoordelijkheid niet meer *zal kunnen* ontkennen.

Ten anderen, dat de constitutionele kracht geenszins [illegible]o vast is blijven slapen, als het *H. B.* schijnt te vermeenen; dat wel degelijk, althans door sommige leden [illegible]er Staten-Generaal, krachtdadig is aangedrongen, dat [illegible]e Ministers, daartoe geroepen wordende, in de Tweede [illegible]amer zouden verschijnen, om te antwoorden op de vra[illegible]en, die aan hen door die Kamer zouden gerigt worden.

Maar wij vragen, wanneer nu al, in eenige gevallen, [illegible]n dat verlangen is toegegeven geworden, en de Minis[illegible]r, met halve antwoorden of eenige zinledige phrases, [illegible]ch er van af maakte, wanneer in één woord de inlich[illegible]ngen onvolledig, de verantwoording onvoldoende waren, [illegible]at door *deze* aansprakelijkheid der Ministers dan werd [illegible]ewonnen?

Kan men het dan wel aan het Gouvernement misdui[illegible]n, dat hetzelve *zulk* eene verantwoordelijkheid als *nul* [illegible]htte, en beweerde, dat het beginsel, — het eigenlijk [illegible]erkdadige, invloed uitoefenende en aan de Natie ten [illegible]aarborg verstrekkende beginsel der Ministeriële verant[illegible]oordelijkheid, in onzen staat, *niet* bestond?

Eene volgende stelling van het *H. B.* is: dat een Minister, met opzigt tot zijne *raadgevingen*, GEHEEL [illegible] [illegible]hoort te zijn, maar verantwoordelijk zijn moet voor de [illegible]*tvoering* der besluiten, die er het gevolg van kunnen [illegible]n.

Wij voor ons hebben hier volkomen vrede mede, over[illegible]gd gelijk wij zijn, dat een schadelijke raad aan de [illegible]tie geen nadeel kan toebrengen, dan voor zoover de[illegible]ve tot *uitvoering* wordt gebragt. Maar komt het tot die [illegible]voering, *dan* moet het niet genoeg zijn, dat een Mi[illegible]er voor de Staten-Generaal die uitvoering, zoo goed [illegible] dit mogelijk is, polijste, en daarmede de zaak [illegible]ve zoo als zij is.

De Staten-Generaal moeten bevrijd zijn, om wanneer [illegible] vermeenen, dat er uitvoering gegeven is aan een on[illegible]ondwettig besluit, den Minister, die zich daartoe leen[illegible], in staat van beschuldiging te doen stellen, en de [illegible]oge Raad, voor wien de Minister zich deswege heeft te [illegible]rantwoorden, moet weten, *welke straf aan dien Minister op te leggen*, wanneer hij zich van de beschuldi[illegible]ng wegens het plegen eener zoodanige ongrondwettige [illegible]ndeling niet kan zuiveren.

Dit kan eene waarborg voor de Natie zijn: de enkele [illegible]erpligting om de parlementeren *niet*.

Eene nadere stelling van het *H. B.* is, dat, of een [illegible]inister al dan niet *in het belang* van het Rijk gehandeld [illegible]eeft *eene onbepaalde vraag blyft*, wanneer de wet in [illegible]n gegeven geval niet heeft aangewezen, wat het belang van het Rijk vordert.

Hieromtrent zijn wij het alleen in zóóver met het *H. B.* eens, dat er in zoodanige gevallen door de regering een besluit kan zijn of worden genomen, op de *uitvoering* waarvan geene straf ja zelfs geene beschuldiging kan volgen; maar dat, ingeval een der takken van de wetgevende magt zoodanig besluit *in stryd acht* met de belangen van het Rijk, en dien ten gevolge eene wet voorstelt, om dienaangaande te beslissen, — dit voldoende behoort te zijn om met de uitvoering van zoodanig besluit niet te doen voortgaan, omdat alsdan de gezindheid van den wetgever zich openbaart, om te voorzien in hetgeen door hun aan het toeval was overgelaten.

Eene laatste stelling van het *H. B.* is: dat er geene Ministeriële verantwoordelijkheid behoort te bestaan, welke het resultaat zou moeten hebben, dat de Koning zich tot het Bestuur der Ministeriële Departementen van geene andere personen kon bedienen, dan die aangenaam zijn aan de vertegenwoordiging.

»Dan," zegt het *H. B.*, »is de Ministeriële verantwoordelijkheid het middel, om de Koninklijke magt tot werktuig te maken eener partij. Het is alsdan niet de Koning, maar de *toevallige meerderheid* der vertegenwoordiging, welke het Bestuur in handen heeft."

Wij meenen, bij een vorig artikel, in antwoord op de voorstellen van den Heer CORVER HOOFT, te hebben aangetoond, hoeveel moeijelijkheid het in heeft, om eenen Minister, die zich getrouwelijk aan de wetten van den Staat houdt, en tevens het vertrouwen van zijnen meester bezit, uit zijnen post te verdrijven, wanneer hij dien niet uit vrijen wil verlaten wil; en hoeveel meer moeite het nog kost, eenen Minister aan eenen Vorst op te dringen, waar van deze niet gediend wil zijn, en wij bewezen dit met het voorbeeld van Koning LODEWIJK PHILIPS, tegen over de meerderheid der Fransche Kamer van Gedeputeerden, welke den voormaligen Minister THIERS weder op het kussen wilde hebben, en dit nogtans niet verkregen heeft.

Wat overigens het *H. B.* zegt van het besturen door eene *toevallige meerderheid*, dit vervalt geheel en al door de opmerking, dat ieder, die eene Ministeriële verantwoordelijkheid, *in den eigenlyken zin*, verlangt, daar tegen over ook aan den Koning het regt wil toekennen, om de Tweede Kamer te ontbinden, en een beroep te doen op de Natie zelve.

Is nu het kiesregt behoorlijk ingerigt; kan de Koning zeker zijn, dat de uitslag der verkiezingen Hem bekend maakt met den wil en het gevoelen van het verlichte, bemiddelde en invloed hebbende gedeelte der Natie, waarvan dan natuurlijk de talrijke, gegoede middelstand niet zou moeten uitgesloten zijn, dan kon er geen twijfel bestaan, na het gevoelen der herkozene Kamer vernomen te hebben, welke weg door den Monarch behoorde te worden ingeslagen.

De Koning, aan het gevoelen van *zulk* eene Kamer gehoor gevende, zou dan niet het werktuig zijn eener *party's*, maar de vervuller der hem geblekene wenschen en behoeften van het achtbaarste deel der Natie; en wanneer men nu niet zóó ver gaat van te stellen dat de Natien bestaan om de Vorsten, maar men erkent, dat deze laatste bestaan om de Natien, dan zal men er ook geen bezwaar in vinden, dat de Koning, in *zulke* gevallen, zijn bijzonder gevoelen aan het algemeene welzijn van zijn volk ten offer brenge. Dit laatste zal ook steeds veel raadzamer en minder gevaarlijk zijn, dan het omgekeerde te verlangen.

Wij hopen hiermede aangetoond te hebben, dat eene *geregtelyke* verantwoordelijkheid, in den zin door ons omschreven, voor de natie hoogst nuttig en weldadig en voor den Vorst niet anders dan gerustsellend zijn kan.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 10. *November*. Een berigt uit Berlijn, afkomstig van iemand, die omtrent kerkelijke aangelegenheden en het kerkelijk leven doorgaans vrij wel onderrigt is, deelt onder meer andere kerkelijke zaken, de vrij belangrijke bijzonderheid mede, dat men in Pruissen niet alleen denkt, maar ook dadelijk werkzaam is aan de oprigting eener van Rome geheel onafhankelijke Duitsch-R.Katholijke kerk, waaraan men reeds lang behoefte heeft gevoeld. Dit gebouw zoude op zeer milde, liberale grondbeginselen worden opgetrokken. Als algemeene bepalingen zouden terstond in aanmerking komen: het algemeen vrij onderzoek der H. Schrift; het verrigten der gansche dienst in de landspraak, dus ook het gezang, waaraan ook de geheele gemeente zoude deel nemen; het missaal zoude eene geheele omwerking ondergaan. Men zoude vervolgens met langzamen gang en wijze bedachtzaamheid zulke verordeningen en vormen trachten aan eene zijde te zetten, die in strijd zijn met het standpunt der hedendaagsche algemeene verlichting. Men zoude ook de zaak daarhenen trachten te leiden, dat, indien de Aartsbisschoppen van Keulen en Posen tot die kerk wilden toetreden, en hunne geheele afhangigheid van Rome wilden opzeggen, volle begenading ontvingen en in hunne waardigheden hersteld werden, hetzij in de door hen bekleede zetels, hetzij dan, dat zij die met andere verwisselden. Men meent, dat ook Saksen en Wurtemburg, en misschien nog andere Staten wel zouden willen toetreden, en welligt ook, een gedeelte althans, van België.

— De Paus was den 29n der vorige maand volkomen van zijne ongesteldheid genezen.

ENGELAND.

LONDEN, *den* 11. *November*. Tegenwoordig staat alhier ter bezigtiging van een ieder en in volle werkzaamheid eene machine gereed tot het kunstmatig uitbroeijen van gevogelte. Dezelve bestaat uit eene afgescheiden op zich zelve staande houten kast, ongeveer 9 voet lang, 3 voet breed, 3 voet hoog, en heeft 8 onderscheidene afdeelingen, waarvan iedere eene donker geverfde glazendeur heeft. De eijeren worden onbedekt op eene wollen stoffe neergelegd, en blijven hier 21 dagen, hetwelk ook de gewone tijd van het natuurlijk uitbroeijen is. De warmte in de kast is van nagenoeg 98°. Fahrenheit. Na den 21n dag bevrijdt zich het kuikentje door met deszelfs bekje de eijerschaal open te pikken, waggelt wel eerst in zijnen tred, maar loopt en eet den volgenden dag, juist zoo als of het onder de hen ware uitgebroeid. De machine kan 2000 eijeren bevatten, en de uitvinder en eigenaar laat ze voor geld uitbroeijen.

— Graaf *Stanhope* heeft een plan voorgeslagen, hetwelk, naar men zegt, bij het gouvernement in ernstige overweging genomen wordt, om, namelijk, de gouden muntspecie in Engeland af te schaffen, en het zilver, voor de eenige gangbare munt, in verband met papieren-geld, door het gouvernement uit te geven, te gebruiken. De voornaamste redenen, door den graaf aangevoerd, zijn deze: 1. Het zilver is harder dan goud, en verslijt minder. 2. Het zilver van minder waarde zijnde, is de zilveren munt minder aan besnoeijing onderhevig. 3. Het zilver in het gebruik omslagtig zijnde, zal het papier-geld, hetwelk de goedkoopste munt is, en even goed als de metalen muntspecie, tegen bedrog, verzekerd kan worden, meer in omloop komen. 4. Om dezelfde reden van omslagtigheid, zal het zilver niet zoo ligt van de bank opgevraagd worden, en er zal dus zoo veel gevaar niet zijn van schaarschheid. 5. Het zal niet zoo ligt als het goud uitgevoerd worden. 6. Naardien ook in vele andere landen van Europa, het zilver de standaard is, zal het best geschikt zijn, om daarmede den wisselkoers te regelen en te vereffenen. En eindelijk 7. Het zilver was te voren in dit land eene wettige muntspecie, welke niemand weigeren mogt en eerst in 1816 heeft men het goud als standaard aangenomen. — Volgens dit plan, zoude het goud door papier vervangen moeten worden.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 11. *November*. Volgens het *Journal du Notariat*, heeft zekere Mevrouw *D*.. te Parijs, een zeer bespottelijk testament gemaakt, in hetwelk zij aan haar dierbaar schoothondje *Bibi* levenslang eene jaarlijksche rente legateerd van 10,000 fr. Van dit jaargeld worden 3,000 fr. aan den kruidenier, 3,000 fr. aan den intendant, en 4,000 fr. aan twee dienstboden van de overledene uitbetaald, onder de voorwaarde de hond goed te kleeden, en hem zoo wel in ziekte als gezond zijnde, behoorlijk te verzorgen. Niet te vreden met de overtuiging, dat het wel begrepen belang der gezegde personen vordert, dat zij zoo veel mogelijk voor het leven van den hond waken, heeft, naar men wil, de testatrice nog twee andere lieden benoemd, om het gedrag van hen, die met de zorg voor den hond belast zijn, gade te slaan.

— De *Moniteur* maakt heden ochtend de volgende telegrafiches depeches bekend.

TOULON, den 9 November: 9 1/2 uro De Kroonprins is in goeden welstand den 2. dezer, met den Maarschalk *Valée* en de kolonne, die van Constantine over land is aangekomen, te Algiers gearriveerd.

TOULON, den 9 November: (Des avonds) de Hertog *van Orleans* is aan boord van het stoomschip *Phare* alhier aangekomen.

— Uit Bajonne schrijft men van den 3. November. Volgens berigten uit Saragossa van den 3. October, hebben de Christinos reeds een verlies van den kant van *Cabrera* geleden. Eene verkenning door den Hertog *der Overwinning* (*Espartero*) en den Generaal *Diego Leon* gedaan, had bijna hun leven gekost. De Christinos zijn in eene hinderlaag gevallen, welke *Cabrera* hen heeft bereid; een eskadron is vernield; een groot getal manschappen zijn gedood of gekwest. *Espartero* en *Leon* hebben hun behoud aan de snelheid van hunnen paarden te danken gehad."

BELGIE.

BRUSSEL, *den* 13. *November*. Het getal gaauwdieven neemt te Brussel op eene schrikbarende wijze toe en onrust de autoriteiten. Er zijn in de voorsteden nieuwe brigades gendarmerie op-

gerigt, om al wat de stad uit- en ingaat naauwkeurig gade te slaan.

— Er is bij gelegenheid der zamenzwering, waarvan gisteren de *Indépendant* sprak, ook eene huiszoeking bewerkstelligd bij den Graaf *Duchatel*, voormalig aide-de-camp van den Prins *van Oranje*, op het landgoed, hetwelk hij in de omstreken van Doornik bewoont.

— De *Indépendant* zegt, dat hij aanvankelijk gevreesd had dat van regeringswege te ligtvaardig de vervolgingen waren begonnen, doch dat hij zich sedert heeft overtuigd, dat de daadzaken, ter kennis des bestuurs gekomen, de genomen maatregelen volkomen regtvaardigen. Genoemd dagblad meent echter nog de daadzaken niet te kunnen openbaren, die gebleken zijn uit het te Gent aangevangen onderzoek nopens de contra-revolutionnaire ontwerpen, waarvan de *Messager* van 1. dezer het programma bevat, en die van zoodanigen aard zijn, dat de regering, indien zij dezelve niet tegengegaan had, teregt van zwakheid en onverschilligheid zou kunnen beschuldigd worden.

Uit dit artikel van den *Indépendant* schijnt dus te blijken dat eene bepaalde aanklagte van contra-revolutionaire pogingen, waarvan de *Messager de Gand* het werktuig is, tot de vervolgingen tegen het blad hebben aanleiding gegeven. En men mag werkelijk aannemen dat er iets buitengewoons voorgevallen is, wanneer men bedenkt, dat dit blad, sedert eenigen tijd, dagelijks, en zonder daarvoor in regten betrokken te worden, den Koning persoonlijk aanvalt, zich niet ontziet hem een' vagebond te noemen, dien hij hoe verder hoe liever van zich verwijderd wil hebben, en dien hij een standbeeld wil oprigten, bijaldien hij belooft nimmer terug te keeren.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, *den* 12. *November*. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, die de Heeren *Frets* en *van Dam van Isselt*, ten gevolge van ongesteldheid, verhinderd werden bij te wonen, heeft de Heer *van Tuyll van Heeze*, namens de Commissie welke belast geweest is de lijst van drie candidaten, tot vervulling der opengevallen betrekking van lid der Algemeene Rekenkamer, aan zijne Majesteit aan te bieden, haar verslag gedaan. Vervolgens is gelezen, een koninklijk besluit van den 10. dezer, waarbij de Heer *J. P. van Mansvelt* tot lid van dat Collegie benoemd is.

Aan de Kamer is mededeeling gedaan van de dispensatien, die Zijne Majesteit, gedurende de afwezigheid der Kamers, verleend heeft van de bepalingen van het burgerlijk wetboek en van de wet nopens de zamenstelling der regterlijke magt en het beleid der justitie.

Twee ingekomen stukken zijn aan de Commissie tot verzoekschriften verzonden. Deze zijn van den Heer *Hubertus van den Heuvel*, nopens de aanstaande herziening der grondwet, en van den Heer *C. van der Tuuk*, betrekkelijk 's Lands geldmiddelen.

VLISSINGEN, *den* 15. *November*. Z. M. heeft benoemd, tot ontvanger van het kantoor van waarborg der gouden en zilveren werken te Middelburg, den Heer *H. D. Erdegaingh*.

— Het vermoeden van eenen op den 7 dezer in Zuidbeveland plaats gehad hebbenden brand, heeft zich ongelukkig maar al te zeer bevestigd. Deze ramp heeft de hofstede van den landman *J. C. op 't Hof*, onder Borselen, getroffen, zijnde het eerst ontstaan in het achterste gedeelte eener uitmuntende over zes jaren nieuw gebouwde schuur, met het noodlottig gevolg, dat deze niet alleen, met al wat er zich in bevond, maar ook bijna het geheele huis met een aantal fraaije meubelen, door de vlammen zijn vernield. De schade wordt nagenoeg op 30,000 gulden berekend; zijnde er niets voor brandschade verzekerd geweest. Omtrent de oorzaak van dezen brand wordt niets gemeld.

— Zondag avond omstreeks half 7 ure is in het Kluizenaarspad, even buiten de stad Dordrecht, doch op Dubbeldamschen grond, in den korenmolen *de Zouw* brand ontstaan, die zoo snel en hevig voortwoede, dat, alvorens krachtdadige hulp kon toegebragt worden, de geheele molen in volle vlam geraakte en daarna in de asch gelegd werd; het belendend huis is behouden gebleven en slechts weinig beschadigd.

Ingezonden Stukken.

Mijnheer de Redacteur!

Ik ben zeer gevoelig aan de toezending van eenige nummers van uw geacht dagblad; ik beschouw het als een blijk van toenadering tot de gevoelens door mij openbaar beleden.

Die gevoelens, waaraan men zoo gaarne overdrijving zoude willen toeschrijven, bevatten intusschen niets, dan de eerste beginselen eener constitutionele regering, regtstreeksche verkiezingen, verantwoordelijkheid der Ministers en gelijkheid van allen voor de wet.

De Heer ROEST VAN LIMBURG heeft in eene keurige brochure het eerste punt verdedigd, en zich de moeite gegeven een geheel plan van verkiezing te ontwerpen; ik geloof, dat de liberale partij in Nederland zich volkomen daarmede kan vereenigen; uw geacht dagblad heeft met kracht en onwederlegbare redenen het nut van de verantwoordelijkheid der Ministers aangetoond, en de *vaderlyken* hebben, ofschoon in strijd met de waarheid, beweerd, dat de gelijkheid van allen voor de wet bij ons bestond, zij kunnen er dus geen bezwaar in vinden, dat dit beginsel in het maatschappelijk verdrag worde opgenomen.

Het komt er dus slechts op aan, om wat theoretisch ten aanzien der verkiezingen en der verantwoordelijkheid is tot een betoog gebragt, door daadzaken te bevestigen, dat wil zeggen, om van de omstandigheden partij te trekken, ten einde een ieder te overtuigen, dat onze beginselen betere uitkomst zullen opleveren, dan tot dus verre is verkregen.

Nooit is er misschien eene omstandigheid geweest, welke de noodzakelijkheid der Ministeriële verantwoordelijkheid meer heeft doen uitkomen, dan de leening van 56 millioenen; — die 56 millioenen zijn achtervolgens verteerd, niet ten behoeve der Kolonien, maar ten behoeve van het Moederland; zij zijn verteerd boven hetgeen was toegestaan; de begrootingen zijn dus slechts schijn-begrootingen geweest; de Ministers hebben er zich niet aan gehouden, zij hebben zonder er toe gemagtigd te zijn van de Handel-Maatschappij gelden opgenomen en schulden gecontracteerd, jaren lang is alzoo de grondwet verkracht.

Bij het bestaan eener Ministeriële verantwoordelijkheid was zulks niet gebeurd; de Ministers, zich niet meer kunnende dekken met een hooger bevel, zouden hebben geweigerd buiten de begrooting te gaan, en in 1831 of 1832 zoude men reeds hebben gezien hoe vele millioenen schats ons eene doellooze volharding koste, men zoude in 1831 hebben gedaan, wat men nu in 1838 heeft gedaan, en de 300 millioenen schulden-last, sedert dien tijd ontstaan, zoude waarschijnlijk voor het grootste gedeelte uitgespaard zijn.

Het ontwerp van leening heeft eene angst-kreet door het geheele land doen opgaan; men beklaagt zich, zucht en knort, maar tot de oorzaken opklimmen, dat doet men niet; tastbaar is het intusschen, dat de kommernisvolle toestand waarin wij ons bevinden, alleen aan onze gebrekkige instellingen is te wijten. — De Koning, alleenheerscher, zonder schijnvertegenwoordiging, zoude noch zoo vele schulden hebben kunnen maken, noch zoo vele belastingen uitschrijven, want ook de alleenheerscher behoeft de welwillendheid des volks en moest hetzelve ontzien.

De Koning met een verantwoordelijk Ministerie en eene vertegenwoordiging gekozen en ondersteund door de Natie, zoude zich omringd hebben gezien van mannen, welke naast hun advijs hun ontslag zouden hebben gelegd, en hij zoude beter ingelicht, reeds in 1831 hebben gedaan wat hij in 1838 heeft gedaan, want geen belang is naauwer aan het waarachtig belang der Natie verbonden dan dat van het Regerend Huis.

Er behoorde juist eene zoo gebrekkige grondwet toe met Ministers, welke slechts de schrijvers des Konings zijn, en eene naam-vertegenwoordiging, welke door het Volk zoude worden verlaten, indien zij wezenlijken tegenstand bood, om tot de tegenwoordige jammerlijke uitkomsten te geraken.

Het is vooral deze stelling, welke de liberale partij moet aandringen; kan zij de waarheid daarvan tot een betoog brengen, dan blijkt het, dat in het belang van de kroon zelve, eene nieuwe grondwet in anderen geest moet worden ontworpen.

Daartoe nu zal voldoende gelegenheid zijn; de aanvraag tot dekking van 56 millioenen, reeds gemaakte schulden zonder magtiging, bewijst, hoe nuttig de verantwoordelijkheid der Ministers zoude geweest zijn; weldra zullen de beraadslagingen der 55, welke heeten het Nederlandsche Volk te vertegenwoordigen, ons leeren, dat al hun kracht zich in woorden oplost, en door beloften, welke niet zullen worden vervuld, weerloos kan worden gemaakt.

Dit wijte men intusschen niet aan de personen, maar aan den toestand der Kamer, welke daar staat, als een boom zonder wortelen en zonder beschutting; dezelfde vijfenvijftig regtstreeks door de Natie gekozen, gezonden met den lastbrief van dertig duizend kiezers, om met kennis van zaken te oordeelen en een scherp oog op het gebruik van 's Lands middelen te houden, zouden eene geheel andere houding aannemen dan thans.

Dit zag reeds lang elk helderziend oog, maar thans is het oogenblik daar, om het aan te toonen, nu staat beslist te worden of de Nederlanders politieke regten zullen hebben of niet. — Thans hebben wij die niet. Het aanzienlijkste deel der belasting-opbrengende ingezetenen is niet vertegenwoordigd, het stemregt der stedelingen sterft in de levenslange Raden; het is niet de moeite waardig het uit te oefenen. Meer dan twaalf jaren Lid van het Kies-Collegie der residentie, weet ik, wat het beteekent stedelijke Raden *ad vitam* te kiezen. Die geschikt waren, toen men ze koos, zijn het soms na weinige jaren niet meer, maar zij zijn er en blijven er. Op de Provinciale Staten en de Staten-Generaal werkt het stemregt niet in het minste. Dat zijn vertooningen, waarbij de belasting-opbrengers slechts aanschouwers zijn zonder eenigen invloed op de keuze der acteurs. (*) Moet dat alles blijven, zoo als het is, dan raad ik aan elk verstandig man, om de stem-billetten te verscheuren en zich nooit met eenige verkiezing op te houden; ik ten minste zal er het voorbeeld van geven.

Er blijft dan niets meer over, dan om hier, als een vreemdeling te leven en er steeds op uit te zijn, om zoo veel mogelijk, de schade te ontduiken, waarmede men door de verkeerde maatregelen van een slecht ingelicht bestuur, voortdurend zal worden bedreigd.

Laten wij intusschen hopen, dat het zoo ver niet zal komen, en dat uwe, met zoo kundige hand geleide pogingen, om eene waarlijk constitutionelen staat te verkrijgen, een gewenscht gevolg zullen hebben. Het getal vrienden van orde en vrijheid neemt dagelijks toe; het komt er slechts op aan, om zich, noch door geschreeuw, noch door ijdele angst te laten afschrikken, en zich niet onderling door eene geringe verscheidenheid van meeningen te laten verdeelen; ook dit is door u niet onopgemerkt gebleven en kan niet genoeg worden aangedrongen.

Ik verzoek u mij onder uwe geabonneerden te willen opnemen, en heb de eer te zijn,

UWelEd. Dw. Dienaar,

DIRK DONKER CURTIUS.

(*) Men leze hier over het kernachtige *iets over de Grondwet*, te Deventer uitgekomen. *D. C.*

MIDDENPRIJZEN,

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG, VAN DEN 14. NOVEMBER 1839.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche Mudde.*	
Oude Walcher. Tarwe	*f* ,1250	Boekweit	*f* 6,5
N. Walcher. Tarwe	- 11,00	Hayer	[illegible]
O. Zeeuwsche Tarwe	- 11,00	Zeeuwsche Groene Erwten	[illegible]
N. Zeeuwsche Tarwe	- 10,75	Idem Paardeb.	[illegible]
Rogge	- 7,50	Idem Duiveboonen	[illegible]
Noordbr. Rogge	- 6,75	Koolzaad	[illegible]
Winter Garst	- 5,60	Zomerzaad	[illegible]
Zomer Garst	- 5,40	Kanariezaad	[illegible]
Walchersche Paardeboonen	- 6,00	Raap-Olie	*f* 35,00
Idem Bruine Boonen	- 11,50	Patent-Olie	- 37,50
Idem Witte Boonen	- 10,50	Lijn-Olie	- 00,00
Idem Witte Erwten	- 8,00	Lijnkoeken	*f* 0,00 per 000 st.
Idem Groene Erwten	- 9,00	Raapkoeken	- 00,00 « 0000

Tarwenbrood het Ned. Pond 21 en een halve cent. Masteluinbrood 18 en een halve cent. Roggenbrood 15 en een halve cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den* 15, *November*. Sedert den 13. dezer, zijn alhier ter Reede gekomen: Voor Antwerpen bestemd:

The Soho, T. Whitecombe, van Londen, met passagiers en goederen; *Alida*, B. H. Sturmen, van Riga; *Sagittario*, P. Zall…, beide van Riga, met lijnzaad; *Carolina*, G. Storm, van Villa…va, met vijgen; *Nephtunis*, J. G. Ihnken; *Anna Cornelia*, … Daniëls, beide van Bergen, met stokvisch.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar Zee gezeild:

Princess Victoria, H. Woodruff, van Londen, met stukgoederen; *Fredrich Ludwig*, D. Voss, naar Rostock; *Catharina*, J. … Aning; *d'Antina*, H. W. Hobber, beide naar Embden, alle … met stukgoederen.

— Volgens de Javasche Couranten van den 6. en 19. Julij lagen toen ter reede van

BATAVIA: Zr. Ms. korvet *van Speyk*; brikken *Siewa* en *Vliegende Visch*; schooners *Sireen*, *Janus* en *Sylph*; civile schooners *Zwaluw* en *Hagedis*.

Den 12. Julij ter reede van

SAMARANG: Zr. Ms. stoomschip *Phoenix*; kanonneerboot N. …

En den 9. Julij lagen ter reede van

SOERABAYA: Zr. Ms. stoomschepen *Hekla* en *Etna*; fregat … *Maas*; korvet *Triton*; schooner *Argo*; kanonneerbooten N. 9, 10 en 19.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.